

בש"פ 5242/17 - תייסיר אלנבארי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5242/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
העורר: תייסיר אלנבארי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) במ"ת 7461-12-16 מיום 26.6.2017

בשם העורר: עו"ד צבי אבנון

בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

החלטה

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) שדחה את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

1. ביום 5.12.2016 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; תקיפה הגורמת חבלה של ממש; הפקרה אחרי פגיעה שגרמה לחבלה חמורה; והפקרה אחרי פגיעה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.11.2016 התרחשה בעיר רמלה קטטה בין העורר לבין משפחתו של מוחמד אבו סלמי (להלן: מוחמד). בעקבות זאת, הגיע למקום אביו של מוחמד (להלן: המתלונן), במטרה להפריד בין הניצים ובהמשך הלך עם

עמוד 1

מוחמד לכיוון ביתם של השניים. בשלב זה, נכנס העורר לרכבו, האיץ ונסע במהירות לעבר המתלון, בתו ומוחמד. העורר פגע עם רכבו בעוצמה רבה במתלון ובבתו. מיד לאחר הפגיעה נמלט העורר מהמקום, כשהוא מותיר את המתלון שרוע על הכביש ואת הבת חבוטה. כתוצאה מהפגיעה, נגרמו למתלון, בין היתר, שברים בבסיס הגולגולת, ולבת נגרמו חבלות בידה וברגליה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 14.12.2016 לא חלק בא כוח העורר על קיומה של תשתית ראיתית לכאורית להוכחת האשמה כמו גם עילת מעצר. בתום הדיון הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של העורר. בתסקיר שהוגש העריך שירות המבחן כי קיים סיכון ברמה בינונית להישנות התנהלות אלימה מצד העורר, נוכח התרשמותו כי העורר רואה באלימות כדרך לגיטימית להתמודדות במצבי לחץ ועימות. לאחר שבחן שלוש חלופות מוצעות, המליץ שירות המבחן על שחרורו של העורר למעצר בית מלא בבית בן דודו ברהט, בפיקוחו ובפיקוח בני משפחה נוספים, כמו גם הטלת צו פיקוח למשך 6 חודשים.

בדיון שנערך בבקשה ביום 28.12.2016 נשמעו טענות הצדדים, ובמסגרתו טען בא כוח העורר גם לעניין הראיות. בהחלטתו מיום 26.1.2017 קיבל בית המשפט את בקשת המשיבה והורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. תחילה נדחו טענות העורר לעניין התשתית הראיתית, ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו. על כן נקבע, כי מעשיו של העורר מלמדים על מסוכנותו, כשבצידה חשש לשיבוש מהלכי משפט. צוין, כי לחובתו של העורר 37 הרשעות תעבורה, ונקבע כי נתון זה בשילוב חומרת המיוחס לו בכתב האישום מעידים כי העורר הוא בבחינת "פצצה מתקתקת" בכל הנוגע להתנהגות אלימה בכביש ומחוצה לו, לא רק כלפי המתלון ומשפחתו, אלא כלפי הציבור כולו. נוכח האמור נקבע כי בשלב זה מסוכנותו של העורר אינה ניתנת לאיון על ידי החלופה המוצעת.

3. העורר ערר על ההחלטה לבית משפט זה, ועררו התקבל כך שהוחלט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 945/17 אלנבארי נ' מדינת ישראל (8.2.2017) (להלן: בש"פ 945/17)). נקבע כי על אף חומרת המעשים המיוחסים לעורר, בהתחשב בנסיבות, בין היתר, ריחוק החלופה המוצעת ממקום מגוריו של המתלון; המלצת שירות המבחן; והסכם הסולחה שנערך בין הצדדים, די במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר. בהתאם הוחזר התיק לבית המשפט המחוזי על מנת לקבוע את התנאים להשמטו של העורר במעצר כאמור. בסופו של דבר, בהחלטתו של בית משפט קמא מיום 21.2.2017 הוחלט על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני בבית בן דודו ברהט, תוך קביעת ערבויות לעורר ולמפקחיו ותנאים מגבילים נוספים.

4. בחלוף כשלושה חודשים הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בגדרה עתר להורות על העברת מיקום מעצרו לביתו שבלוד כמו גם על פתיחת "חלונות" יומיים ממעצרו להתאווירות ו"חלונות" לצורך יציאה לתפילה במהלך צום הרמדאן. בהחלטתו מיום 29.5.2017 הורה בית המשפט המחוזי, בהסכמת המשיבה, על פתיחת "חלון" יומי לתפילה במהלך צום הרמדאן. עוד נקבע, בהסכמת הצדדים, כי שירות המבחן יערוך תסקיר משלים שיבחן אפשרות למעצר העורר בפיקוח אלקטרוני בביתו. בתסקיר שהתקבל דווח כי במהלך התקופה בה שוהה העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני לא נרשמו לחובתו הפרות. שירות המבחן עמד על הקשיים עמם מתמודדים העורר ומשפחתו נוכח המרחק הפיזי ביניהם. פורט, כי בשיחה שנערכה עם המתלון צוין שהעימות בין השניים הסתיים עם עריכת הסכם הסולחה. המתלון דיווח כי הוא אינו מעוניין בחידוש קשריו עם העורר, אך ציין כי הוא אינו חושש מפני העורר ואינו מתכוון לפגוע בעורר. המתלון הביע רצונו כי העורר ישוב לבית משפחתו וישקם חייו. נוכח האמור המליץ שירות המבחן על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בביתו בפיקוח ערבו ואשתו, תוך הותרת שאר תנאי המעצר על

כנם, לרבות התנאי בדבר איסור יצירת קשר עם המתלונן. כן הומלץ, על הטלת צו פיקוח למשך 6 חודשים.

5. בהחלטתו מיום 21.6.2017 הורה בית המשפט המחוזי, לאחר שמיעת טענות הצדדים, על קבלת חוות דעת מטעם מנהל הפיקוח האלקטרוני (להלן: המנהל) לענין היתכנות העתקת מיקום מעצרו של העורר. בהחלטה צוין כי אין בכך כדי ללמד על נטיית ליבו של בית המשפט, וכי ההחלטה ניתנת לשם היעילות בלבד. לאחר שהמנהל אישר שמדובר בשינוי אפשרי, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטתו מיום 26.6.2017. נקבע, כי אין בחלופ הזמן, שאינו משמעותי, מאז ההחלטה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד צוין, כי המרחק הגיאוגרפי שבין המתלונן לעורר נוכח מיקום המעצר הנוכחי היווה שיקול מרכזי בהחלטת בית משפט זה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני, וזאת על אף שהסכם הסולחה עמד בפניו. עוד נקבע, בין היתר, כי העובדה שהמתלונן אינו מעוניין בחידוש הקשר עם העורר מעידה על סכסוך משפחתי מתמשך, וכי קרבה בין השניים עלולה להציתו ואף להביא לשיבוש מהלכי משפט. לבסוף צוין, כי לאחר שתשמע עדות המתלוננים ובחלופ זמן משמעותי, ניתן יהיה לשקול את השבת העורר לביתו.

6. מכאן הערר שלפניי, בגדרו טוען בא כוח העורר כי בפני העורר הוצגה מציאות מדומה שלפיה בית המשפט שוקל לחיוב את בקשתו, נוכח העובדה שהורה על קבלת תסקיר משלים בעניינו כמו גם חוות דעת מטעם המנהל, כאשר לבסוף נדחתה הבקשה מטעמים שהיו ידועים עוד בטרם קבלתם. נטען, כי נוכח הטעמים שמנה בית המשפט לדחיית הבקשה – אשר היו ידועים עוד במועד הגשתה – היה על בית המשפט לדחות את הבקשה על הסף ולא לטעת בלבו של העורר תקוות שווא לקבלתה. לפיכך נטען, כי יש לקבל את הערר ולאפשר לעורר להעתיק את מיקום מעצרו. עוד נטען כי גם לגופו של עניין יש לקבל את הערר, בין היתר, משום שהעורר לא ביצע ולו הפרה של תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני; חלופ הזמן מאז נעצר בפיקוח אלקטרוני; ורצונו של המתלונן כי העורר ישוב לביתו. בהקשר אחרון זה נטען, כי אמנם המתלונן צוין שהוא אינו חפץ לחדש קשריו עם העורר, אך אין בכך כדי ללמד שהסכסוך עלול להתלקח בשנית אם ישהו השניים בסמיכות או שהסכם הסולחה אינו עומד בעינו.

7. בדיון שנערך לפניי טענה באת כוח המשיבה כי התסקיר המשלים וחוות דעת המנהל אינה מחייבת את בית המשפט, בפרט נוכח הסתייגות בית המשפט בעת שהורה על עריכתם; וכי ממילא לא ניתן ליתן החלטה בהתבסס על הציפיות שנוצרו אצל העורר. המשיבה סמכה ידה על נימוקי בית המשפט המחוזי במתן החלטתו מושא הערר דנא, תוך שהבהירה כי נראה שהסכם הסולחה נשמר בשל הריחוק הגיאוגרפי בין הצדדים הניצים. לפיכך נטען, כי יש להורות על דחיית הערר.

8. לאחר העיון בהודעת הערר ושמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, מצאתי כי דין הערר להידחות. אקדים ואומר, כי מרבית הטענות שבפי העורר נוגעות לכך שעריכת תסקיר משלים וחוות דעת מטעם המנהל בעניינו נטעו בו תקוות שווא כי אפשר ותתקבל בקשתו להעתיק מקום מעצרו, בעוד שלמעשה אפשרות זו נשללה על ידי בית המשפט המחוזי מטעמים שהיו ידועים עוד בטרם קבלת המסמכים האמורים. תחילה יאמר, כי החלטת בית משפט קמא מתבססת, בין היתר, גם על עמדתו של המתלונן כפי שהובאה בתסקיר המשלים שהוגש. גם אם העורר חולק על האופן בו התייחס בית המשפט לעמדת המתלונן, פשיטא כי התסקיר שעמד בפניו היווה חלק מהתשתית שהובילה לקבלת ההחלטה האמורה. עוד יצוין, ועל כך עמדתי בפסקה 5 לעיל, שבית משפט קמא הבהיר לעורר כי אין בבקשת חוות דעת מטעם המנהל כדי ללמד על ההחלטה הסופית שתתקבל בעניינו, וזאת על מנת שלא לפתח ציפיות. מכל מקום, גם אם לעורר הייתה ציפייה מסוימת, אין בעניין זה, כשלעצמו, כדי לגבור על הצורך להגן על הציבור מפני מסוכנותו (בש"פ 5379/06 מלסה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.7.2006)); וממילא, כידוע, האמור בתסקיר שירות המבחן הוא בגדר

המלצה ושיקול הדעת לעולם מסור לבית המשפט (ראו למשל בש"פ 7819/14 אבטה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (4.12.2014), והאסמכתאות הנזכרות שם).

9. לגופם של דברים – המסוכנות הנשקפת מן המעשים המיוחסים לעורר היא ברורה ומיידית, ונלמדת גם מהתרשמות שירות המבחן בעניינו. כפי שציין בית המשפט המחוזי, החלטתו של בית משפט זה שהורתה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני, שהתקבלה לאחר לבטים (בש"פ 945/17, פסקה 8), ניתנה, בין היתר, על סמך הנתון כי מיקום מעצרו של העורר יהא מרוחק ממקום מגוריו ועבודתו של המתלונן, וזאת גם בהינתן הסכם הסולחה שהוצג כבר אז לבית המשפט. איני מוצא כי יש מקום בשלב זה, בחלוף שלושה חודשים בלבד, להעתיק את מיקום המעצר לביתו של העורר המצוי בסמיכות של ממש לעסקו ולביתו של המתלונן – הן נוכח החשש לשיבוש מהלכי משפט הן נוכח החשש להצתת הסכסוך בין הצדדים.

נוכח האמור, דין הערר להידחות.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ז (5.7.2017).

ש ו פ ט